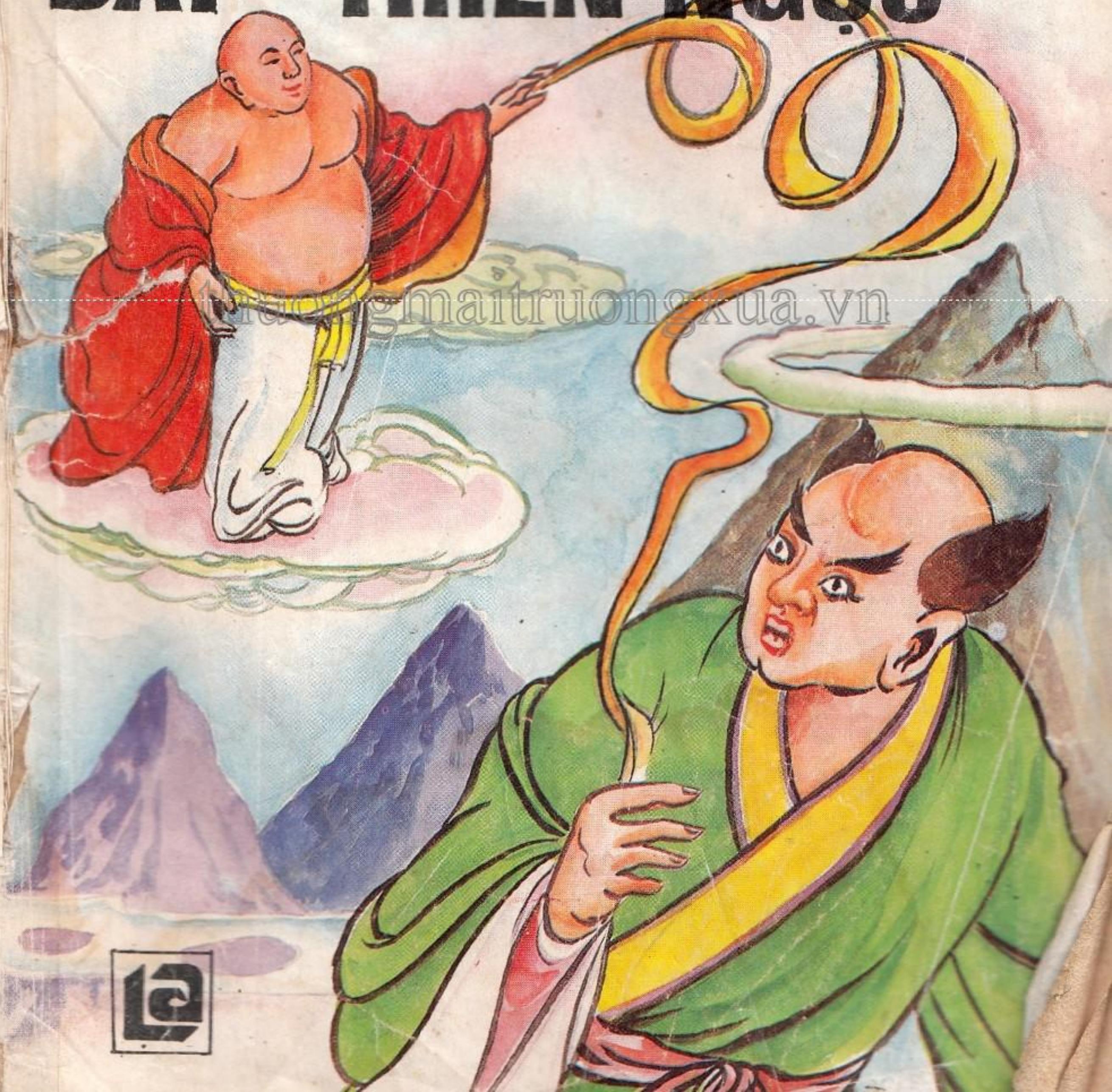

TRUYỆN
TRANH

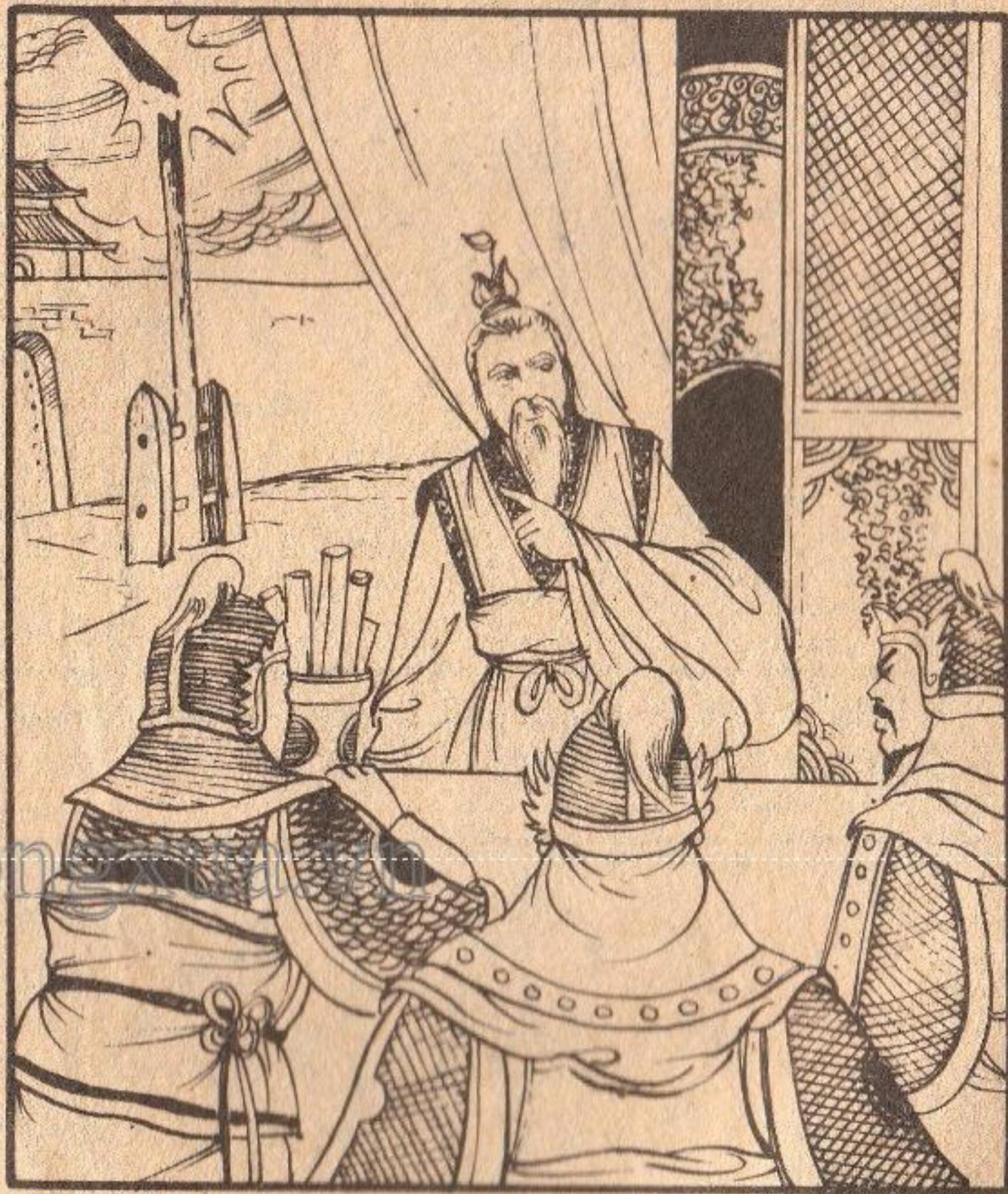

TẬP 18

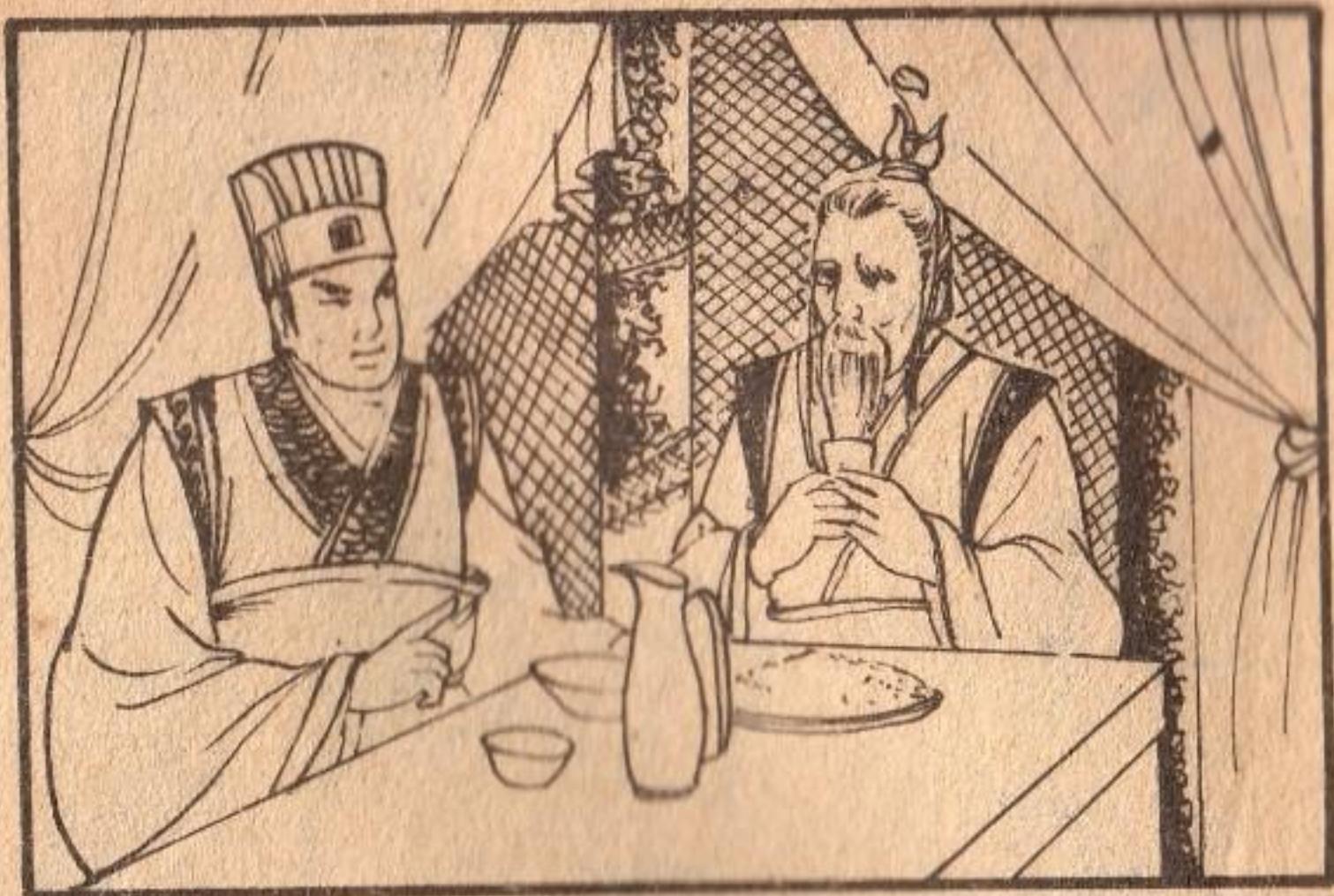
TỬ NHA LẬP MUỐU BẮT THIÊN NGỌC

thuongmai

Lúc này, Tử Nha đang lo rầu về việc Thổ Hành Tôn thì bỗng có một trận gió thổi ào đến làm cột cờ bị gãy làm 2 đoạn. Tất cả đều thất kinh, Tử Nha vội đốt đèn gieo quẻ. Xem xong, Tử Nha hốt hoảng nói với các tướng: "Nguy rồi! Hãy mau thỉnh Võ Vương ra công phủ. Tối nay Thổ Hành Tôn độn thổ vào hại Võ Vương đó. Không ai được ngủ đêm nay. Phải cẩn thận và nhứt là gươm luôn rút khỏi vỏ".

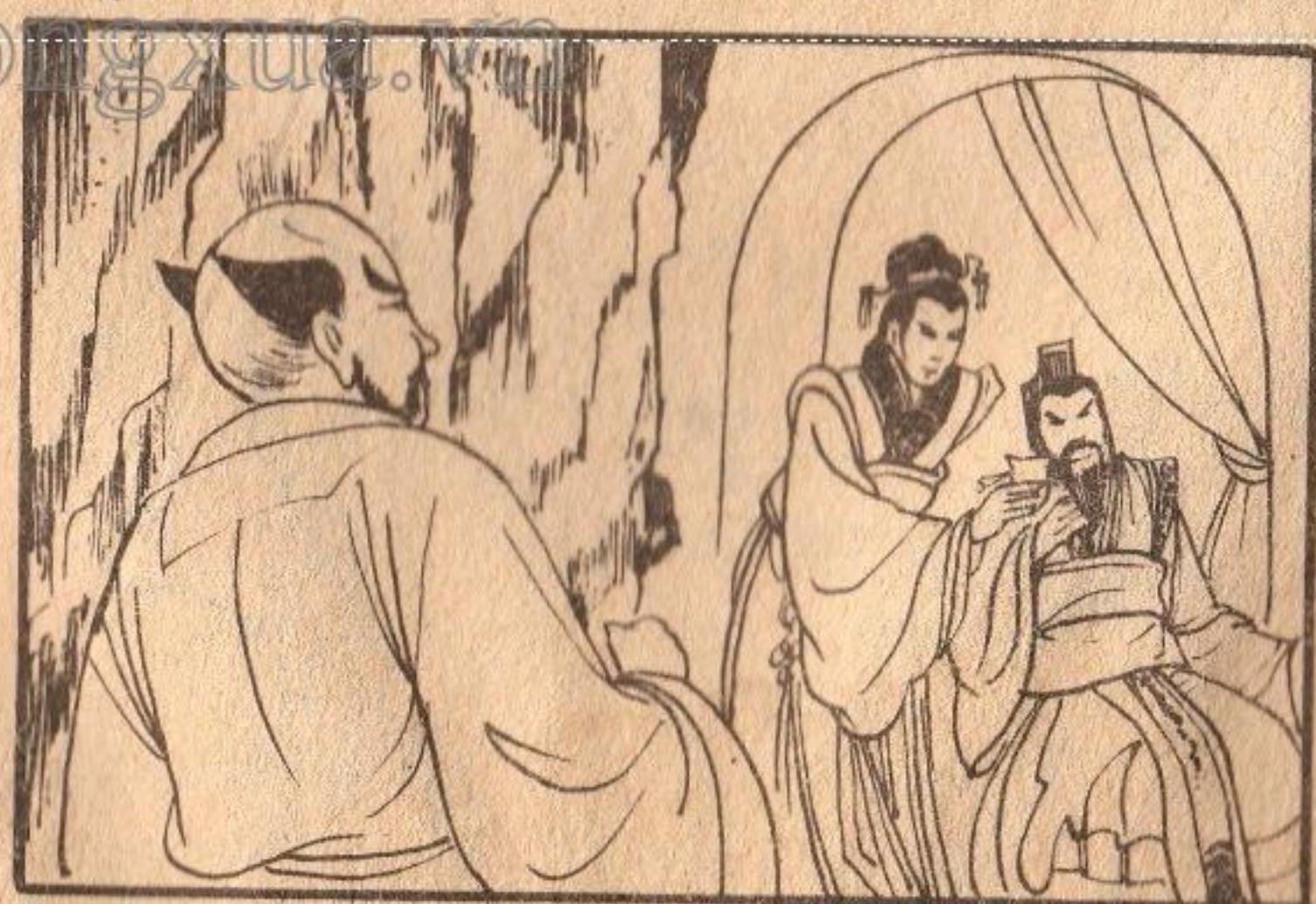
Tử Nhieu mời Võ Vương ra phủ, truyền dọn tiệc rồi cùng Võ Vương ăn uống, nói chuyện quốc sự chứ không hề hé môi về việc nguy hiểm sắp tới.

Nói về Tho Hành Tôn ăn uống với Đặng Cửu Công đến
canh hai thì từ giã mọi người, dọn thò vào thành Tây Kỳ.

Bấy giờ, Dương Tiên dâng kế. Tử Nha nghe theo, truyền đem Võ Vương giấu vào một nhà kín có 4 tường luôn ở bên cạnh. Còn Tử Nha ngồi giữ mình chẳng hề nháy mắt.

Thổ Hành Tôn định giết Võ Vương trước rồi giết Tử Nha sau. Hành Tôn lén vào cung thấy Võ Vương đang uống rượu với cung phi, lòng mừng thầm, ở dưới đất mà đợi.

Một lúc sau, Võ Vương vào long sàng ngủ với cung phi, Thổ Hành Tôn liền chui lên. Bên trên đèn được sáng choang, mọi vật tỏ như ban ngày. Hành Tôn bước đến long sàng.

Hành Tôn vứt kiếm chém Võ Vương dứt đầu (Võ Vương già). Lại thấy một cung phi rất đẹp trên giường, Hành Tôn nổi máu háo sắc leo lên giường ôm lấy cung phi.

Chẳng ngờ nàng cung phi mạnh quá ôm siết một cái,
Thổ Hành Tôn hét lên, chừng nhìn lại thì thấy không phải
là mỹ nhân mà là Dương Tiên.

Biết Thổ Hành Tôn có tài độn thổ, Dương Tiên xách cổ
dưa lên cao, không cho chân chạm đất. Từ Nha truyền đem
chém cho rảnh.

Dương Tiễn vừa rút gươm thì Thổ Hành Tôn đã nhào xuống đất, Dương Tiễn chụp theo không kịp. Trong thành ai nấy đều kinh hãi, suốt đêm không ngủ.

Dương Tiễn suy nghĩ mãi, bỗng này ra kế, liền nói với Tử Nha: "Chỉ có một mình Cù Lưu Tôn mới có sợi dây Khôn tiên. Để tôi đến Phi Long động gấp Cù Lưu Tôn hỏi em ra sao".

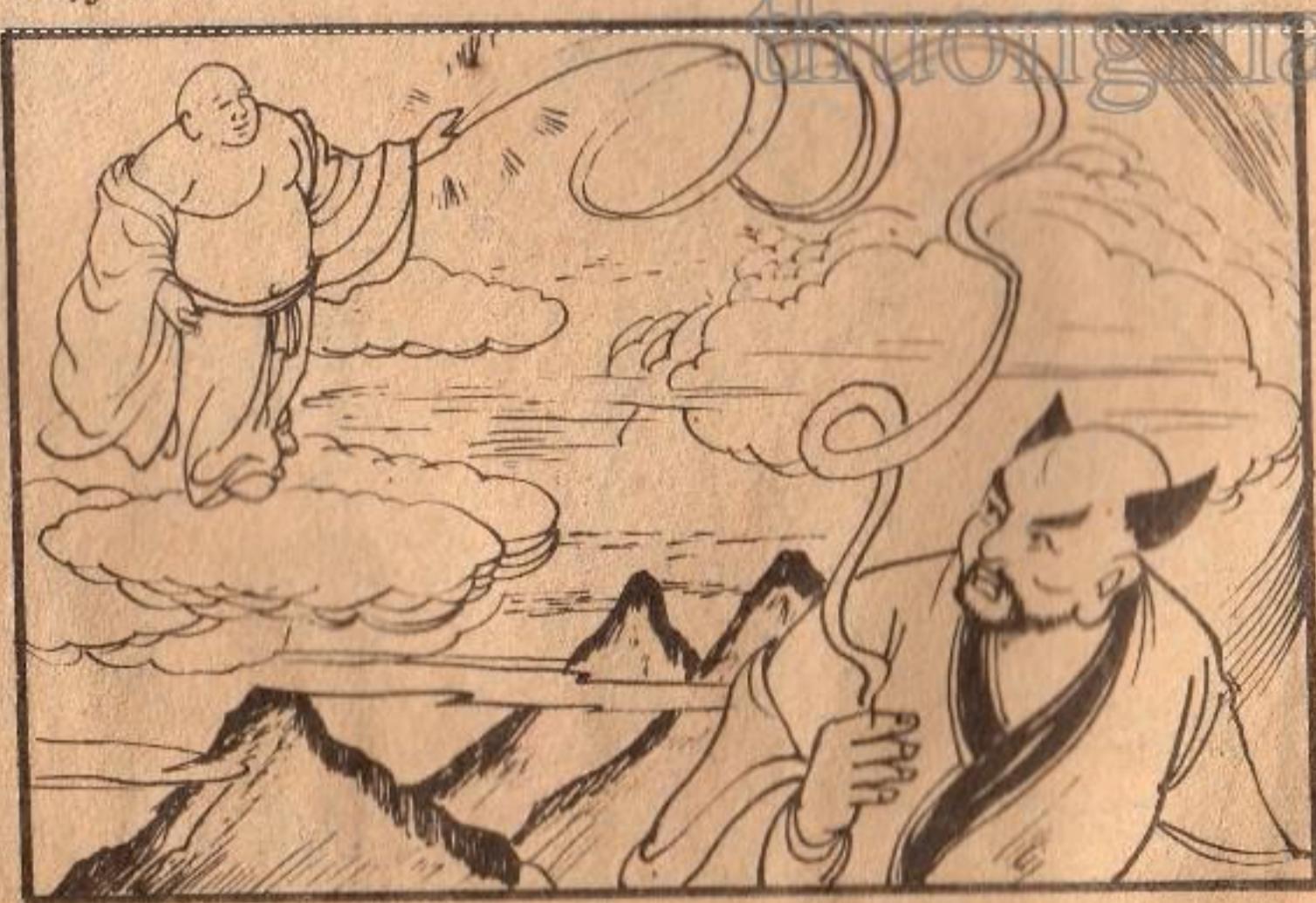
Dương Tiên cưỡi ngựa chạy một mạch đến Phi Long động. Cù Lưu Tôn nói: "Thổ Hành Tôn là đệ tử của tôi, nó đánh cắp dây Khôn tiên đi làm điều quái. Tôi sẽ đi với tướng quân về Tây Kỳ bắt nó".

Cù Lưu Tôn cùng đi với Dương Tiên về Tây Kỳ ra mắt Tử Nha. Cù Lưu Tôn dặn Tử Nha ngày hôm sau đến khiêu chiến với quân Thương, gọi cho được Thổ Hành Tôn ra giao chiến.

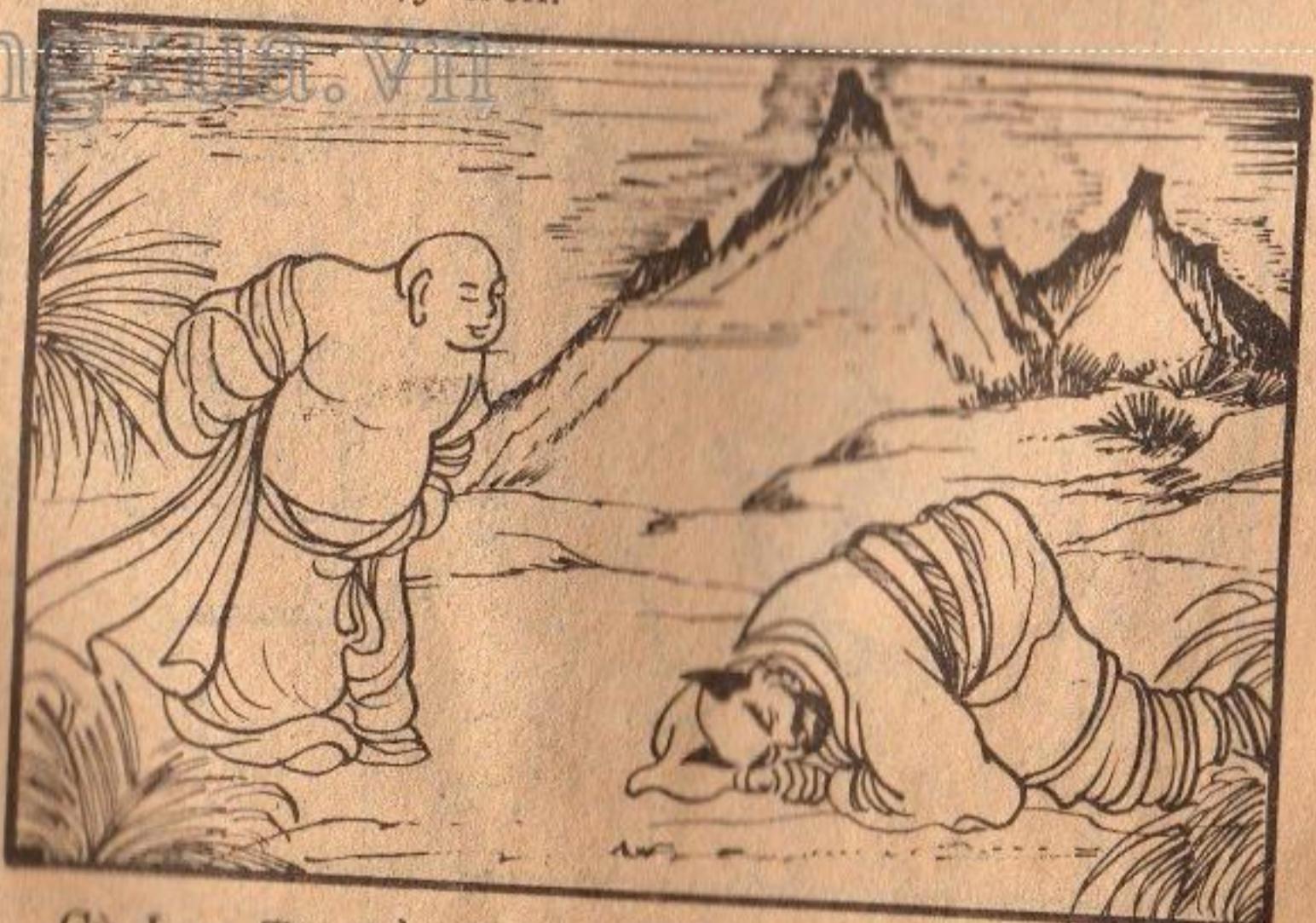
Sáng hôm sau Tử Nha vừa kéo quân đến khiêu chiến, Thổ Hành Tôn đã xông ra ngay. Đánh được vài hiệp, Tử Nha quay lưng bỏ chạy. Các tướng của Tử Nha cũng bỏ chạy theo.

Thổ Hành Tôn rượt theo, quăng dây Khôn tiên lên quyết bắt sống cho được Tử Nha, không ngờ Cù Lưu Tôn đứng trên mây thâu dây phép lập tức.

Cù Lưu Tôn hét lớn: "Thổ Hành Tôn chạy đi đâu cho thoát!" Thổ Hành Tôn thấy thầy, kinh hãi nhào xuống đất toan độn thổ chạy trốn.

Cù Lưu Tôn liền đưa tay xuống đất tức thì mặt đất cứng như đá, Hành Tôn không độn thổ được, bị Cù Lưu Tôn dùng dây Khồn tiên trói lại xách vào thành.

Cù Lưu Tôn gặp Tử Nha, nói: "Tôi nó đáng chém đầu, song nghĩ lại Thùa tướng có thể dùng nó, có thêm một tướng phò Châu diệt Trụ".

Thỏ Hành Tôn năn nì: "Bởi Đặng Cửu Công hứa gả con gái cho nếu đê tử sớm giết được Võ Vương và thừa tướng. Đê tử thật mù quáng, nay đê tử hồi lôi và xin thừa thật mọi điều".

Cù Lưu Tôn nói: "Nếu nàng Thiên Ngọc về tay Thổ Hành Tôn thì Đặng Cửu Công sẽ về đầu Châu, phải lợi dụng dịp này. Nay phải lựa người mưu trí đến dinh Thương làm mai". Tử Nha liền sai Táng Nghi Sanh thực hiện mưu kế.

Trong lúc Đặng Cửu Công đang buồn vì tin Thổ Hành Tôn bị bắt thì quân vào báo: "Có quan Thương đại phu bên Tây kỵ là Táng Nghi Sanh xin vào yết kiến".

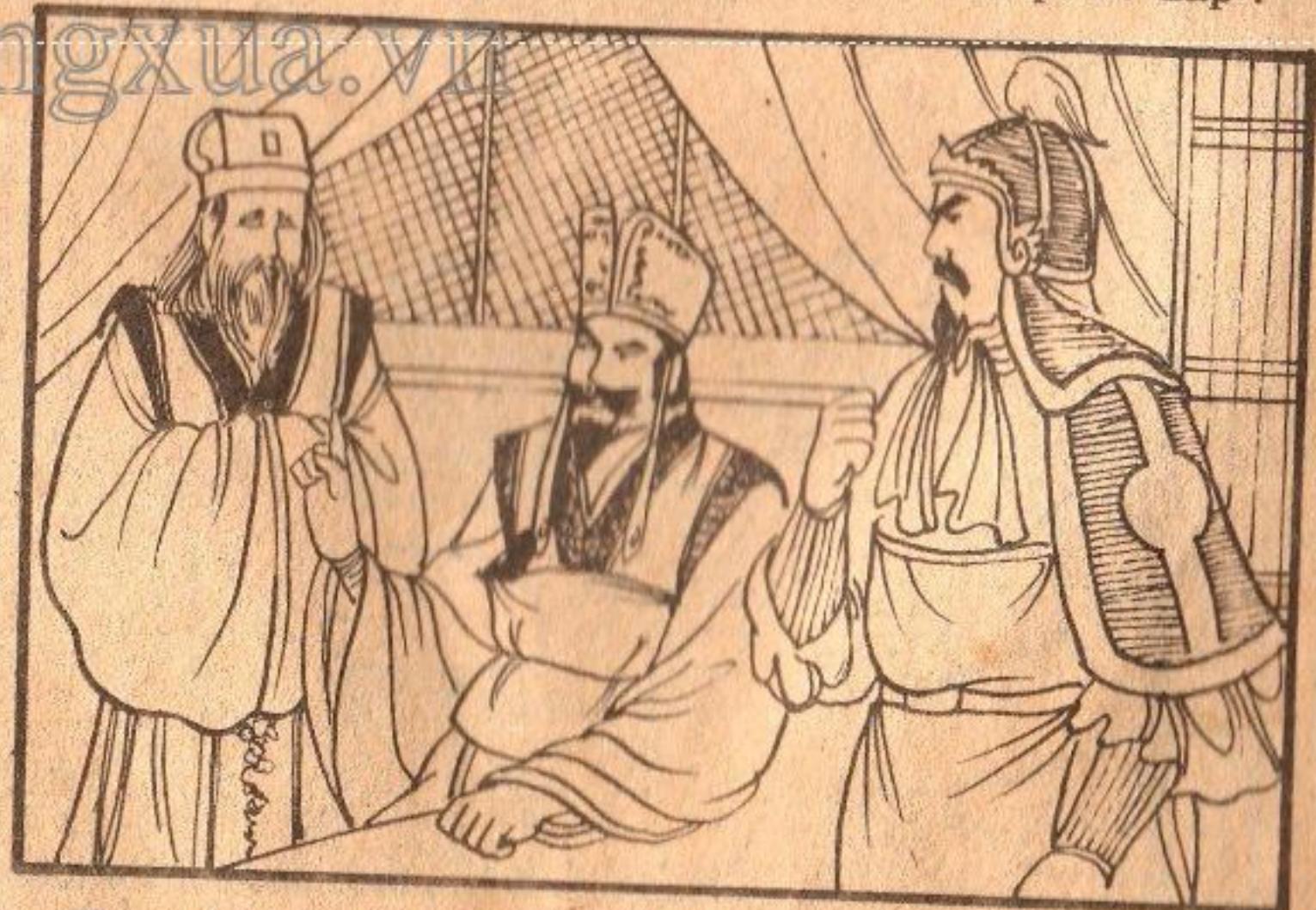
Táng Nghi Sanh được vào ra mắt, nói: "Nếu Nguyên soái có ý muốn gả nàng Thiên Ngọc cho Thổ Hành Tôn thì Thùa tướng tôi đưa Hành Tôn về làm rể, rồi sẽ lo việc giao binh sau".

Đặng Cửu Công hổn họn làm thính. Thái Loan bước đến thưa nhỏ: "Xin Nguyên soái đừng từ chối, hãy theo kế hoạch này thì hay lắm".

Đặng Cửu Công đổi giận làm vui nói: "Thôi được, tôi đã hứa lỡ thì cũng vì danh dự của tôi mà tác thành. Vậy Đại phu trở về, đợi tôi hỏi ý kiến con tôi rồi sẽ phúc đáp".

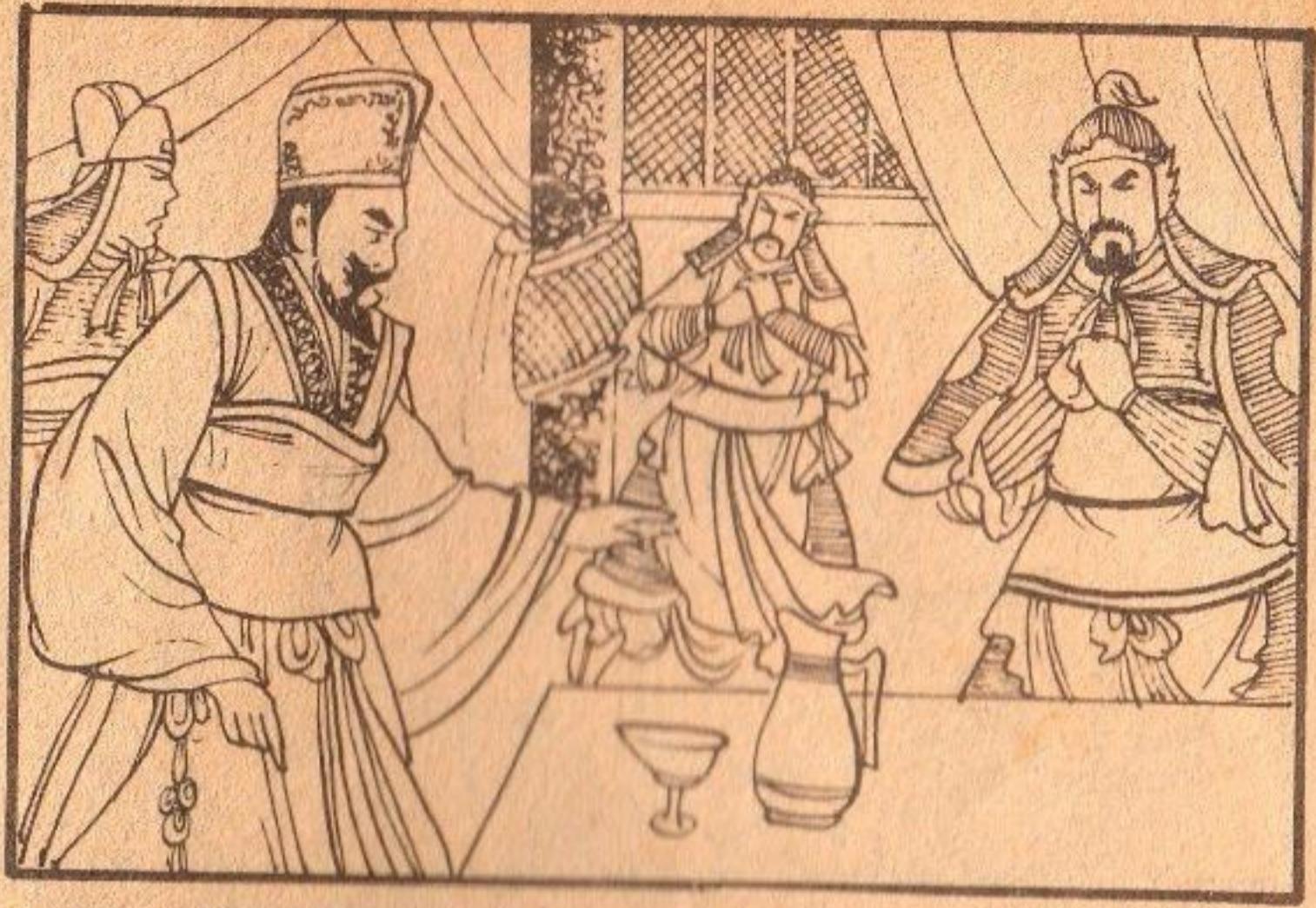
Táng Nghi Sanh đi rồi, Thái Loan thưa: "Nguyên soái phúc đáp rằng nếu Tứ Nha thật lòng thì phải đem lễ vật đến cầu hôn. Dĩ nhiên đi cầu hôn, Tứ Nha sẽ không đem theo binh tướng nhiều, ta sẽ bày trận bắt hắn".

Hôm sau, Thái Loan vào thành Tây Kỳ, trình bày ý định đã như bàn sẵn. Tử Nha nghe xong cười thầm: "Mưu kế của Đặng Cửu Công sao gạt nổi ta".

Tuy vậy, Tử Nha vẫn vui vẻ nói: "Tướng quân về thừa lại với Đặng Nguyên soái, ngày mai ta sẽ đưa Thổ Hành Tôn cùng lê vật sang ra mắt. Thái Loan lạy tạ ra về, lòng mừng vô hạn.

Đặng Cửu Công truyền chọn 300 giáp sĩ tinh nhuệ, mai phục sau dinh, hễ nghe đậm chén rượu làm hiệu thì áp tới giết Tử Nha và tất cả các tướng Châu.

Bên Tây Kỳ, Tử Nha bảo Dương Tiễn tàng hình theo sát bên mình. Lại chọn 50 tướng giỏi giả làm quân khiêng lě vật. Kim Tra, Lôi Chấn Tử, và Nam Cung Hoát mỗi người dẫn một đạo quân theo ứng cứu.

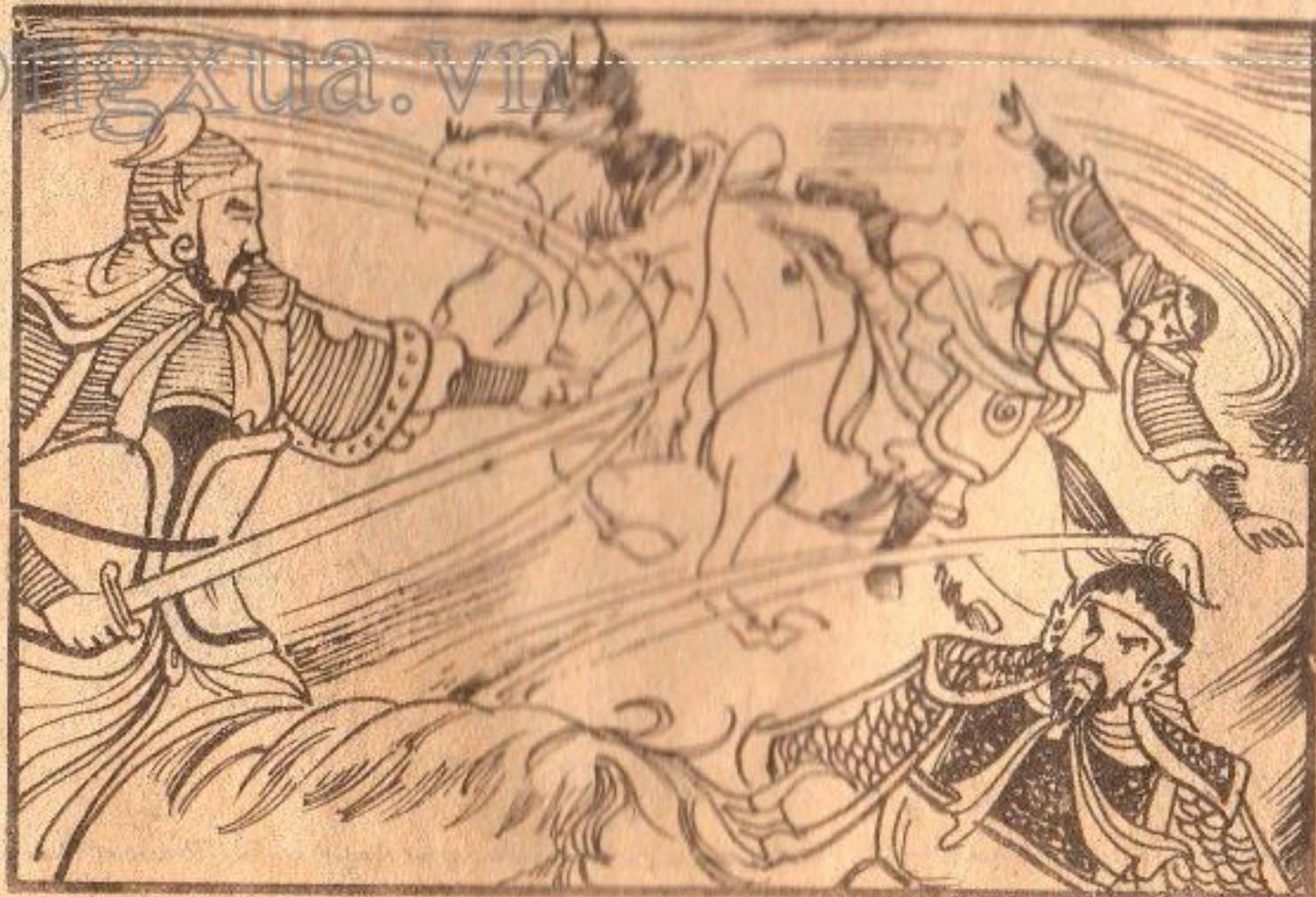
Thổ Hành Tôn thay quần áo đẹp đi theo Tử Nha. Đoàn người của Tử Nha vừa đến trước cửa dinh, Đặng Cửu Công đã vội chạy ra đón, vẻ rất thân mật.

Vào trong dinh, Tử Nha trao tờ sinh lě. Cửu Công đang xem thì một tiếng pháo nổ vang, quân khiêng lě đồng loạt rút gươm ngắn xông vào. Đặng Cửu Công biết mình mắc mưu, vội chạy vào trong.

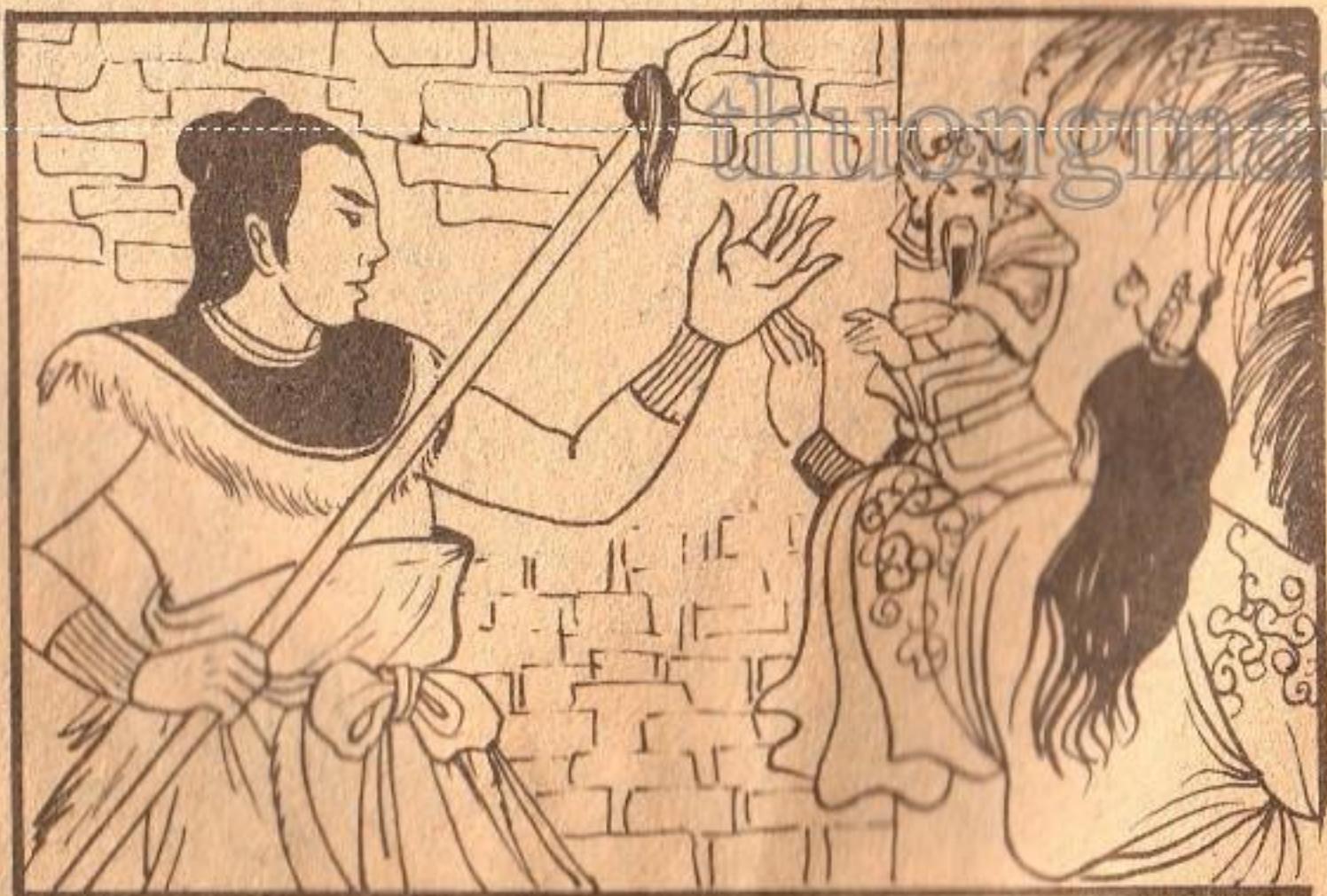
Thái Loan, Đặng Trung cự không lại các tướng, cũng bỏ chạy. 300 quân giáp sĩ của Đặng Cửu Công tràn ra nhưng làm sao cự nổi mấy chục tướng tài.

Đến lúc Đặng Cửu Công cưỡi ngựa cầm thương chạy ra thì quân ngũ đã náo loạn. Triệu Thăng và Tôn Diêm Hồng ra tiếp ứng cho Cửu Công thì bị Tân Giáp, Tân Miễn chặn đánh toé bời.

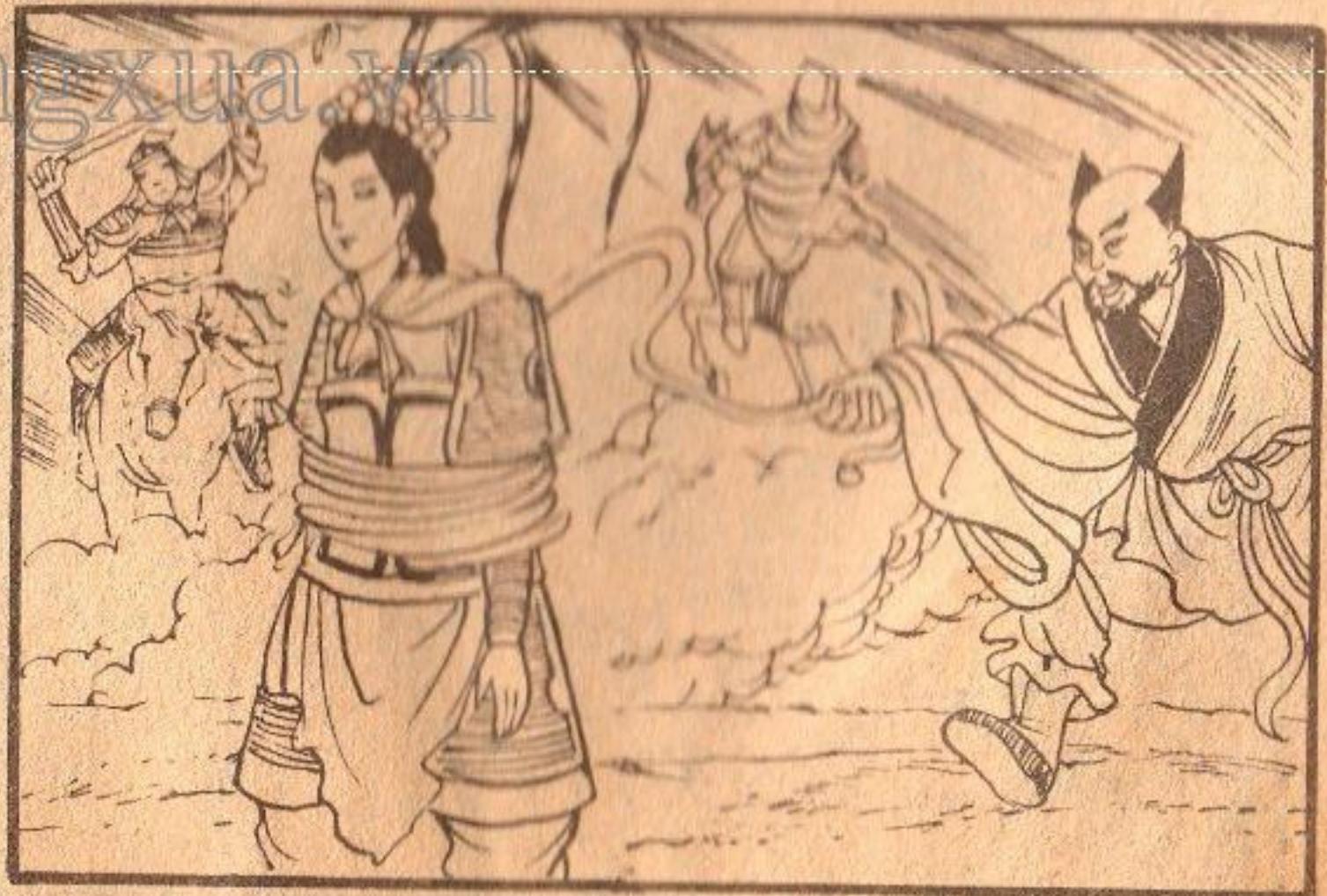
Khi ấy, Thổ Hành Tôn chạy tuột ra sau dinh bắt Đặng
Thiền Ngọc, bị Thiên Ngọc chống trả dữ dội.

Còn Lôi Chân Tử xông vào nhà giam cứu Na Tra và
Hoàng Thiên Hóa rồi hiệp với Nam Cung Hoát tiếp ứng.

Kế đó, Kim Tra, Mộc Tra, Long Tu Hồ kéo vào. Bình Thương hoàn toàn rối loạn. Đặng Cửu Công thấy binh tướng Châu vừa đông vừa mạnh phải bỏ chạy.

Đặng Thiên Ngọc đang đánh với Thổ Hành Tôn thấy cha mình bỏ chạy thì cũng bôn tẩu. Nhưng Thổ Hành Tôn đã ném dây Khôn tiên lên trói Thiên Ngọc lại.

Khi về thành mở tiệc khao, Tử Nha nói với Cù Lưu Tôn: "Bữa nay ngày tốt, cũng nên cho Thổ Hành Tôn động phòng hoa chúc". Cù Lưu Tôn đáp: "Tôi cũng tính vậy, không nên để lâu e có biến".

Thổ Hành Tôn đem Đặng Thiên Ngọc ra phòng sau mờ trói. Thiên Ngọc cứ ngồi khóc sùi sụt, còn Thổ Hành Tôn thì vui mừng đem lời khuyên Thiên Ngọc nên đồng ý làm vợ mình. Thiên Ngọc không còn cách gì khác, chỉ ngồi khóc mãi.

Sáng hôm sau, vợ chồng Thổ Hành Tôn ra lạy chào Tử Nha. Thiền Ngọc nói: "Hôm qua thân phụ tôi bại trận, không lẽ 2 cha con phò 2 nước, xin Thừa tướng liệu định cách nào cho tiện".

Tử Nha nói: "Nếu Thiền Ngọc thật tình đầu Châu thì nàng khuyên phụ thân nàng rất dễ". Thiền Ngọc quì tâu: "Xin Thừa Tướng cho tôi gấp phụ thân tôi, thế nào người cũng nghe lời tôi mà đầu Châu lập tức".

Tử Nha nói: "Vậy tiểu thơ đi trước thuyết phục cha, ta dẫn binh theo sau, nếu Đặng nguyên soái không đồng ý thì ta lập kế bắt sống về đây cho tiểu thơ khuyên lòn".

Lúc bấy giờ, Đặng Cửu Công đóng tàn quân tại núi Kỳ Sơn, bỗng thấy Đặng Thiên Ngọc phất cờ Tây Châu, kéo binh trở về. Các tướng đều kinh hãi. Thiên Ngọc xuống ngựa quỳ lạy Đặng Cửu Công.

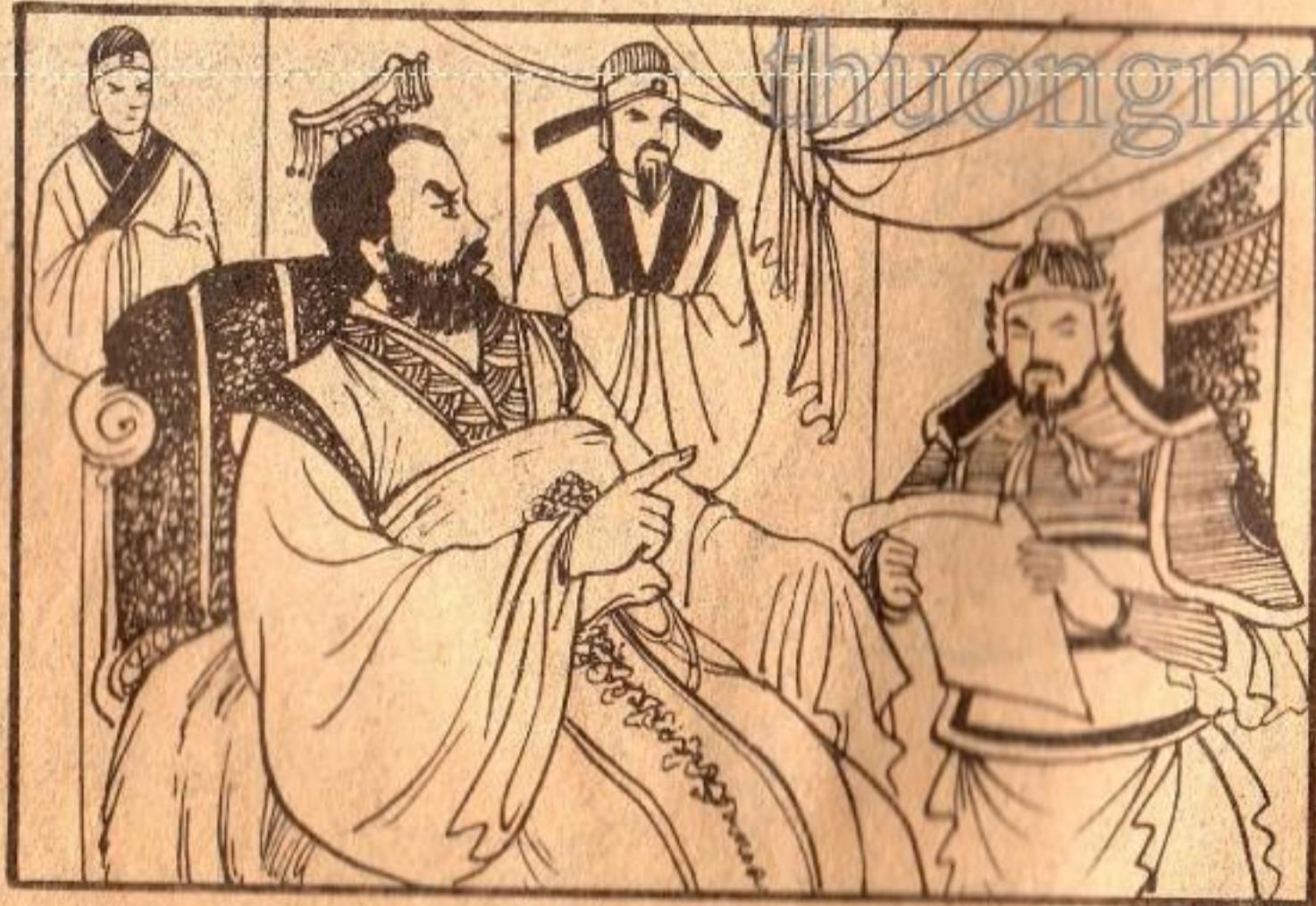
Đặng Thiền Ngọc vừa khóc vừa thưa: "Con đã thất tiết, phải làm vợ Thủ Hành Tôn. Nay con đầu Châu, đó là vì cha đã gả con cho giặc. Nếu cha thương con thì hãy đầu Châu. Áy là bồ tối tăm sáng như Võ Thành Vương vậy".

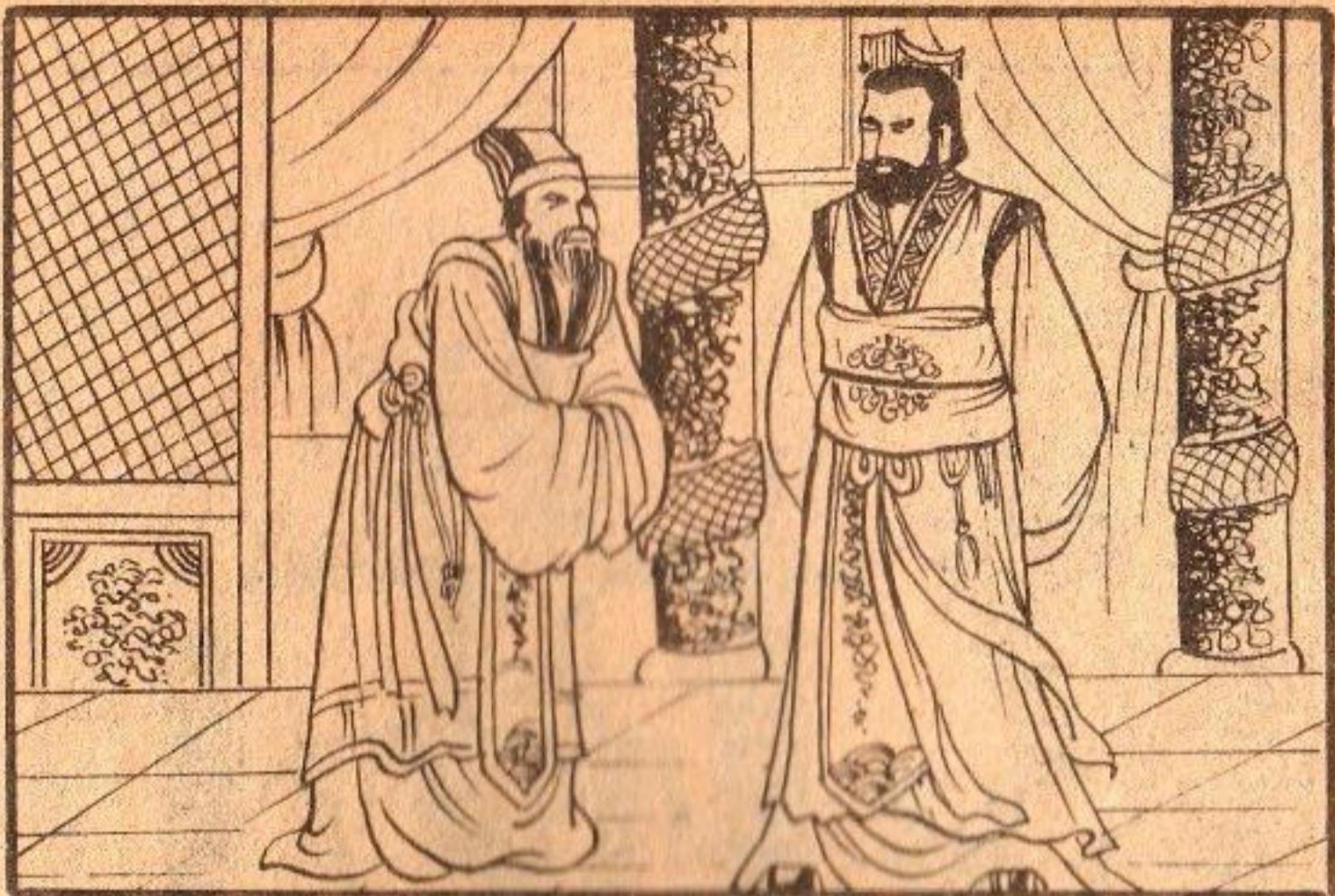
Suy nghĩ một lúc, Đặng Cửu Công nói: "Nếu đánh thì không lại chúng, còn về triều thì vua không tha. Thôi được, con hãy thưa với Thùa tướng rằng ta chịu đầu Châu".

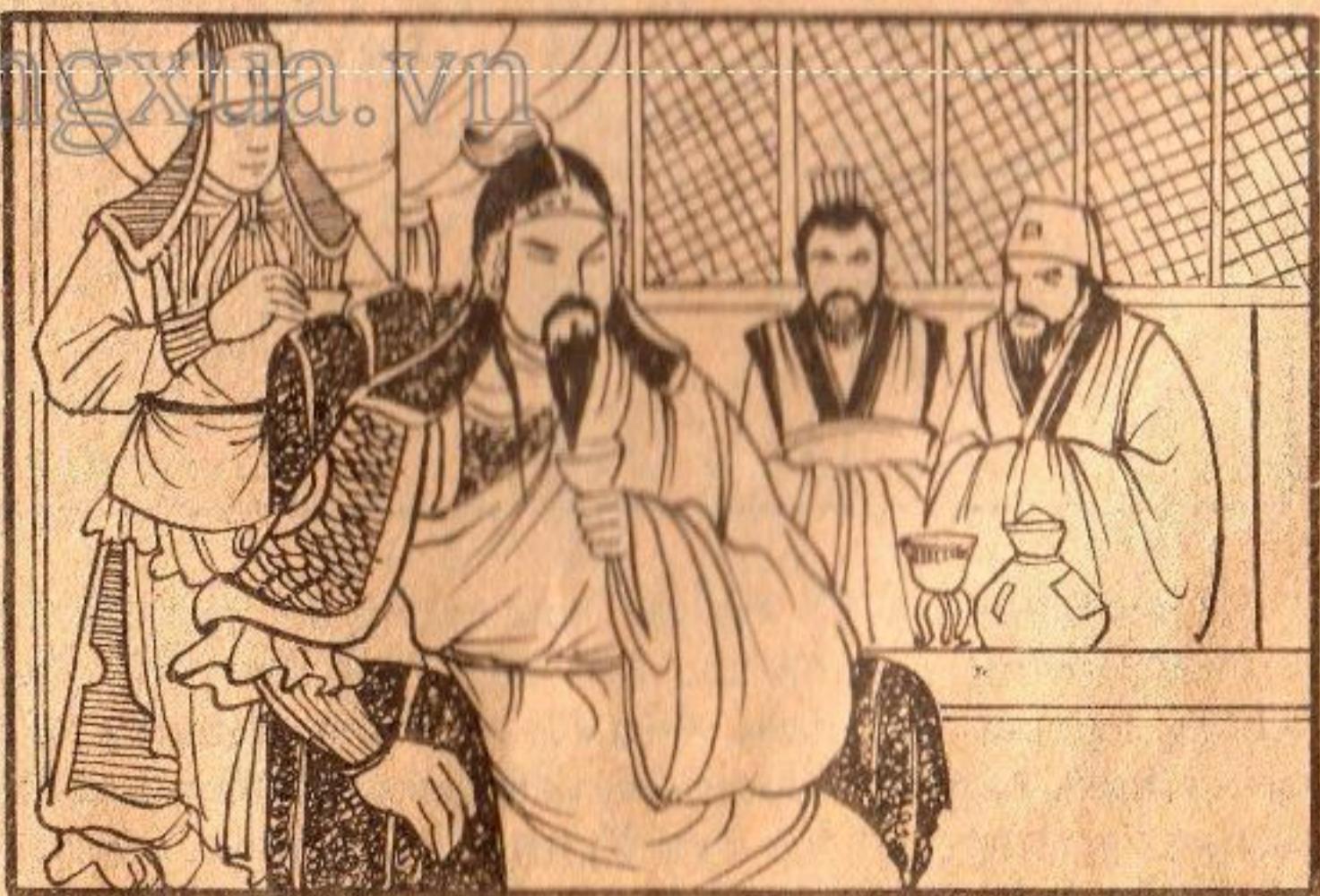
Tử Nha hay tin liền thân chinh đến đón Đặng Cửu Công. Cửu Công thấy Tử Nha hậu đãi rất lấy làm hài lòng. Hai người sánh vai về Tây Kỳ mờ tiệc ăn mừng.

Quan trấn ải Tuy Thủy là Hàng Vinh với dâng sớ về Vua Trụ báo tin Đặng Cửu Công đầu Châu. Vua Trụ nổi giận: "Trẫm quyết bắt hết loài phản tặc về trị tội".

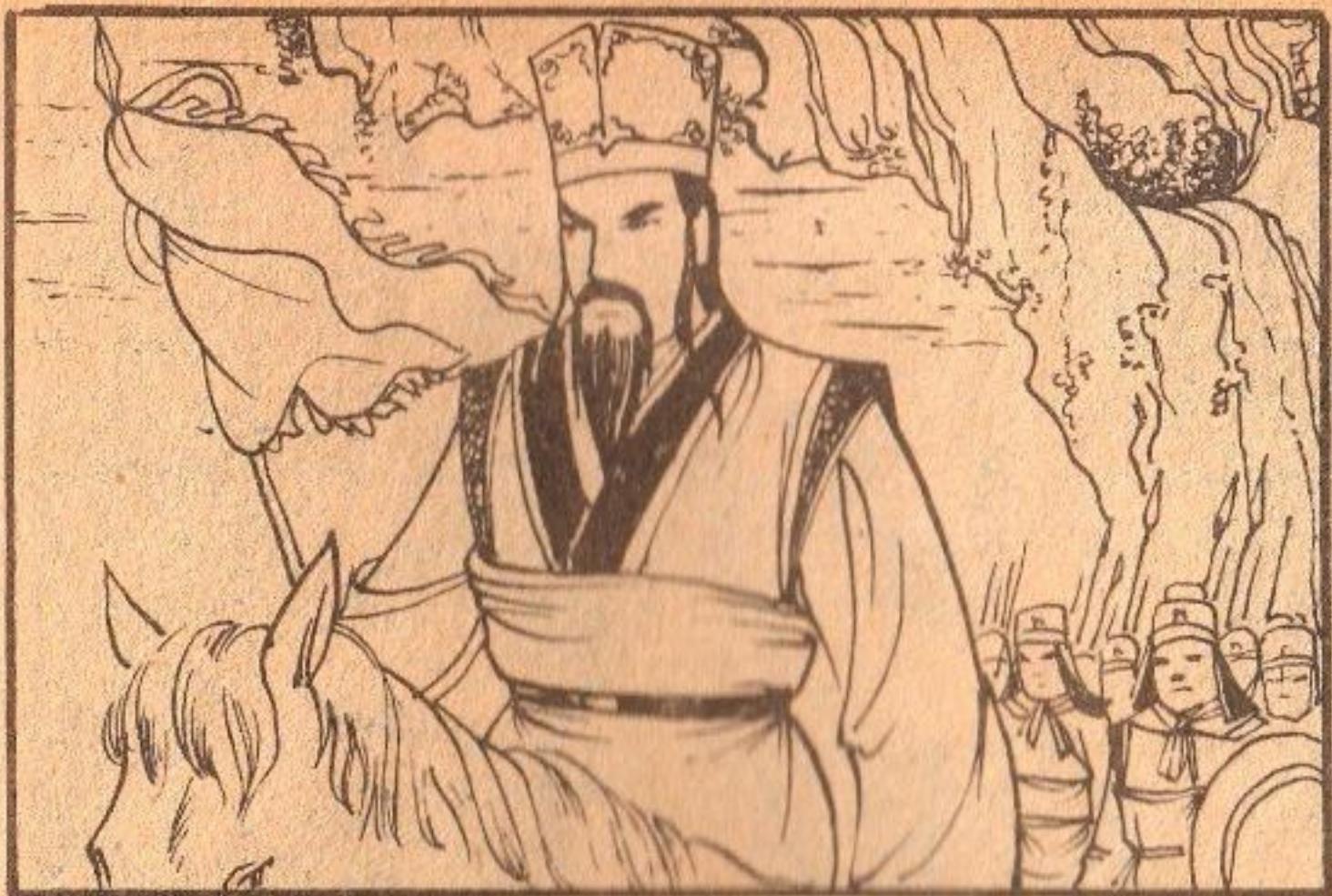
Trụ Vương cho họp các quan lại, Phi Liêm tâu: "Xin bệ hạ cử Ký Châu hầu Tô Hộ cầm binh đánh Tây Kỳ chắc thắng".

Trụ Vương khen phái, sai người đem chiếu chỉ cho Tô Hộ. Tô Hộ đọc chiếu xong, lòng mừng khấp khởi, truyền quân dọn tiệc đón sứ.

Thiên Sứ đi rồi, Tô Hộ vào hậu đường nói chuyện với vợ: "Vợ chồng ta sanh con Đắc Kỷ, dâng đến Triều ca, không ngờ nó làm nhiều điều tội ác khiến thiên hạ oán ta không ít. Nay Võ Vương nhân đức nêu chư hầu theo rất đông. Vậy nhân cơ hội Trụ Vương sai ta phạt Tây Kỳ, chúng ta thâu góp bà con kéo qua đầu Châu để khỏi mang tiếng với thiên hạ".

Hôm sau, Tô Hộ điểm binh mã lên đường đánh Tây Ký.

Nói về Tứ Nha đang ngồi đọc các biểu của chư hầu xin Võ Vương phạt Trụ, bỗng có tin báo: "Có Ký Châu Hầu Tô Hộ đem binh đến đóng ngoài thành". Hoàng Phi Hổ thưa: "Tô Hộ đến đây chắc không có ý đánh nhau mà là có ý đầu Châu đây".

Ba ngày sau vẫn không thấy Tô Hộ khiêu chiến, Hoàng Phi Hổ xin được đem binh đến dò tin tức xem sao, rồi diễm binh cưỡi thần ngưu đến trước trại Tô Hộ khiêu chiến.

Tô Hộ sai Triệu Bình ra trận. Triệu Bình thấy Hoàng Phi Hổ, mắng: "Ta vâng thánh chỉ đến bắt người đem nạp đây".

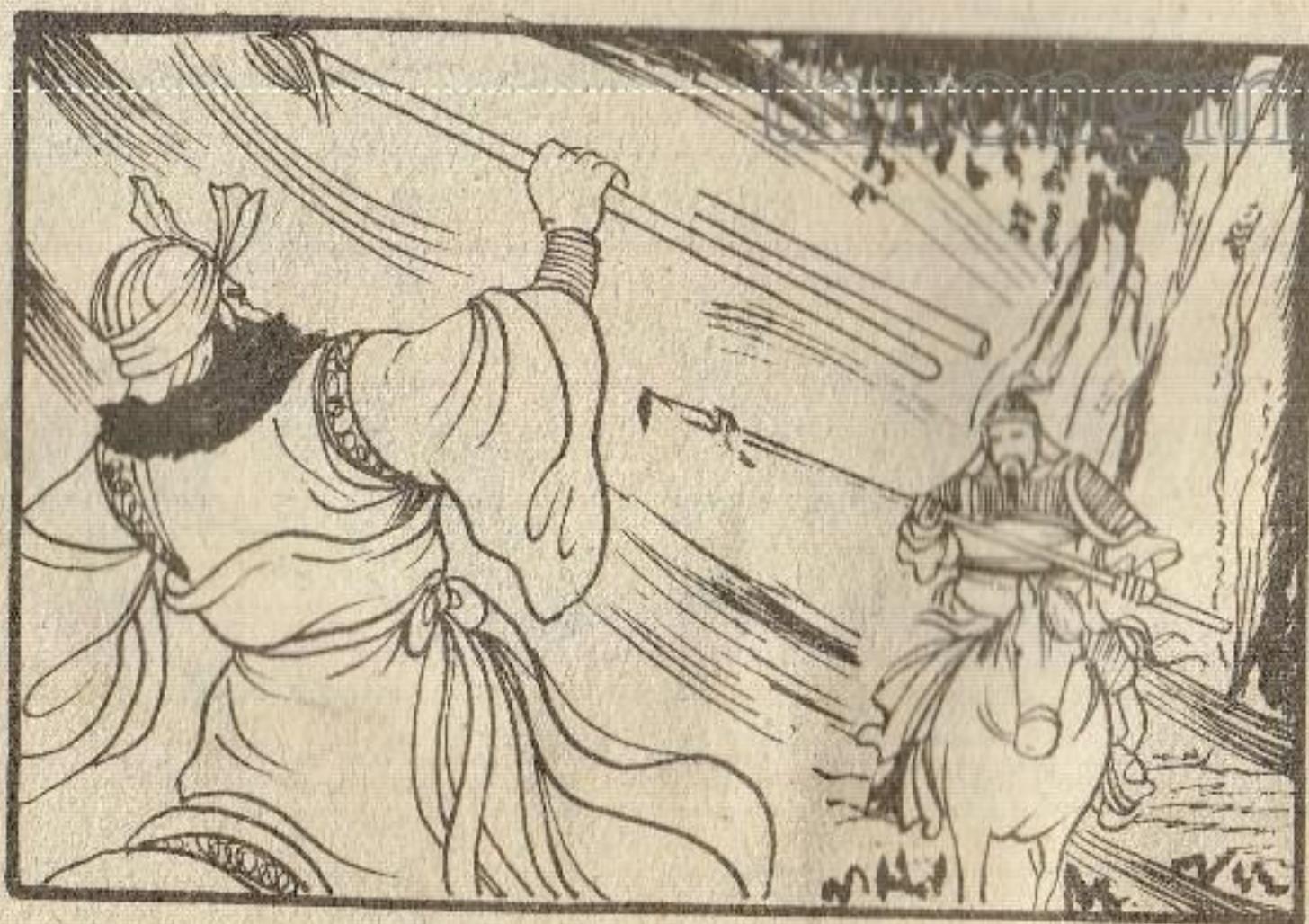
Nói rồi vung kích đậm tới, Hoàng Phi Hổ dưa thương đánh vẹt ra rồi nói: "Hãy mau về mời chủ tướng ra đây ta có chút việc muôn nói, đừng dùng sức uống công rồi ân hận không kịp".

Triệu Bình không nghe mà còn đánh dữ hơn. Hoàng Phi Hổ nổi giận nǎm Triệu Bình quăng xuống ngựa, sai quân trói lại mang vào thành.

Nghe tin Triệu Bình bị bắt, Trịnh Luân xin sáng mai cho xuất trận bắt Phi Hổ về t.i.c.t.o.i". Tô Hộ chỉ gật đầu không nói, đứng lên bước vào trường.

Sáng hôm sau, Trịnh Luân cưỡi thú mắt lừa đến trước thành khiêu chiến. Hoàng Phi Hổ lại xuất trận.

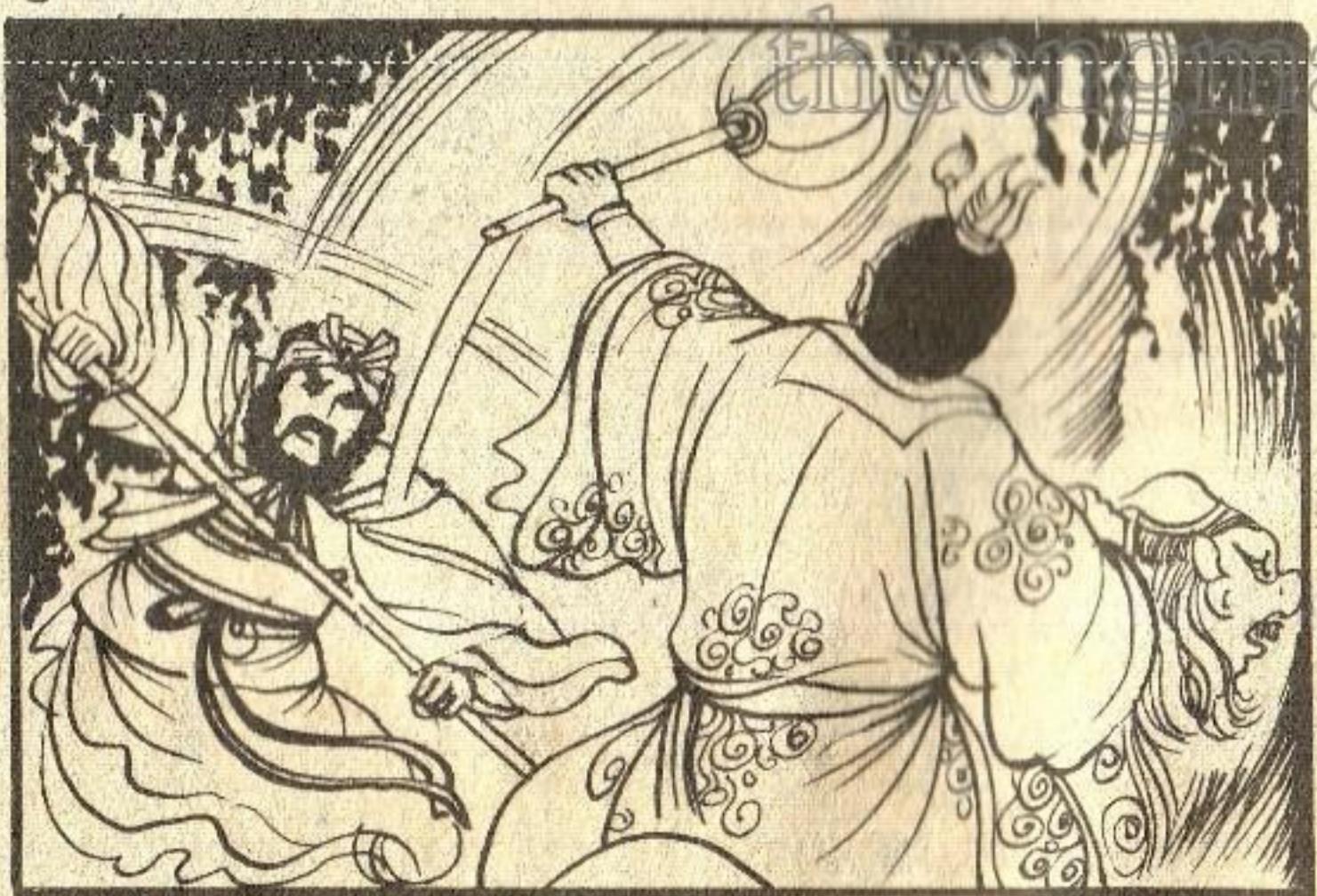
Trịnh Luân và Hoàng Phi Hổ đánh được 20 hiệp, Trịnh Luân giơ cao Gián mã xứ lên, tức thì có 3 đạo quân ồ ạt xông vào vây Hoàng Phi Hổ.

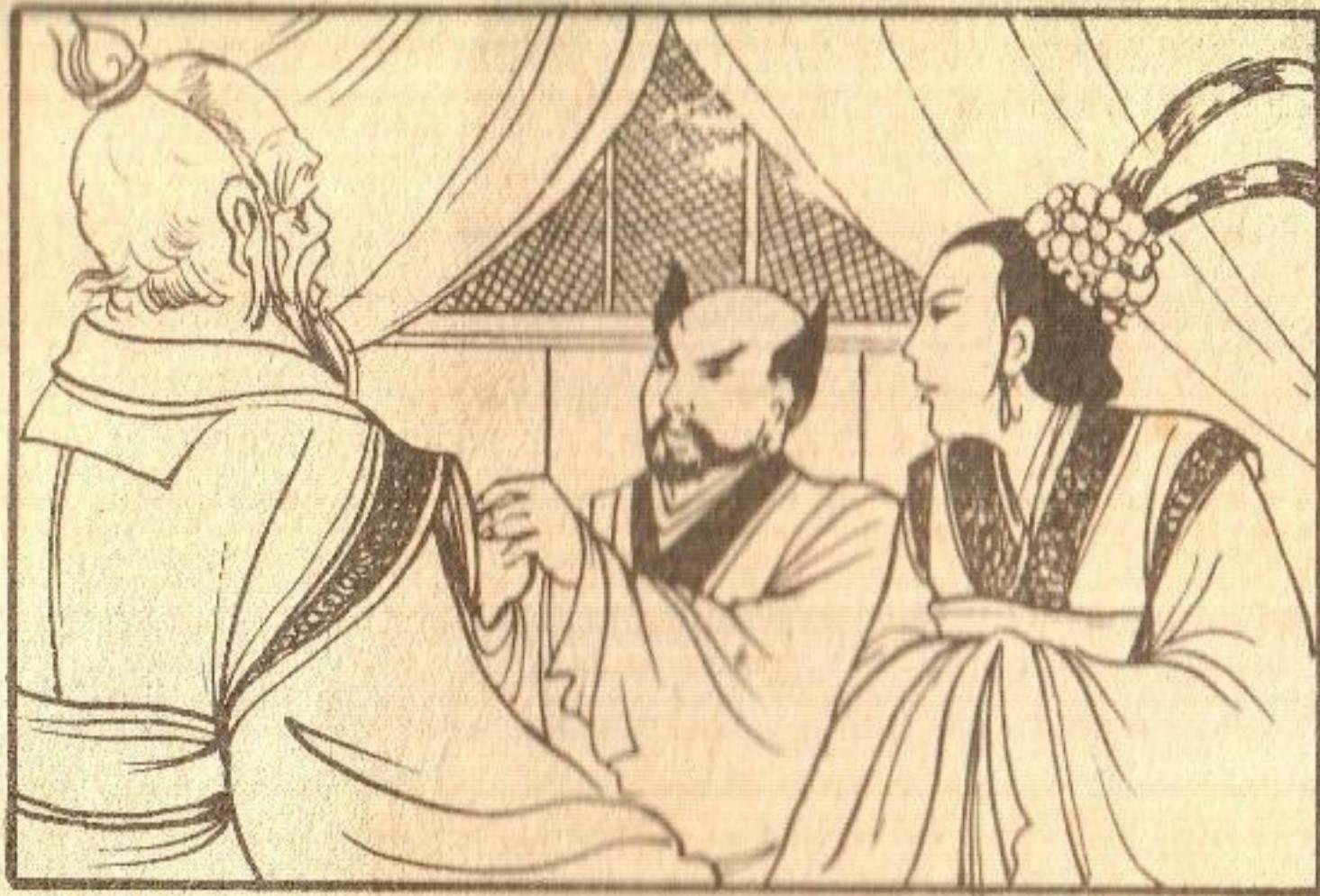
Trịnh Luân gầm lên một tiếng, 2 đạo hào quang từ trong lỗ mũi bay ra làm cho Hoàng Phi Hổ mê man té xuống, bị quân Thương bắt trói.

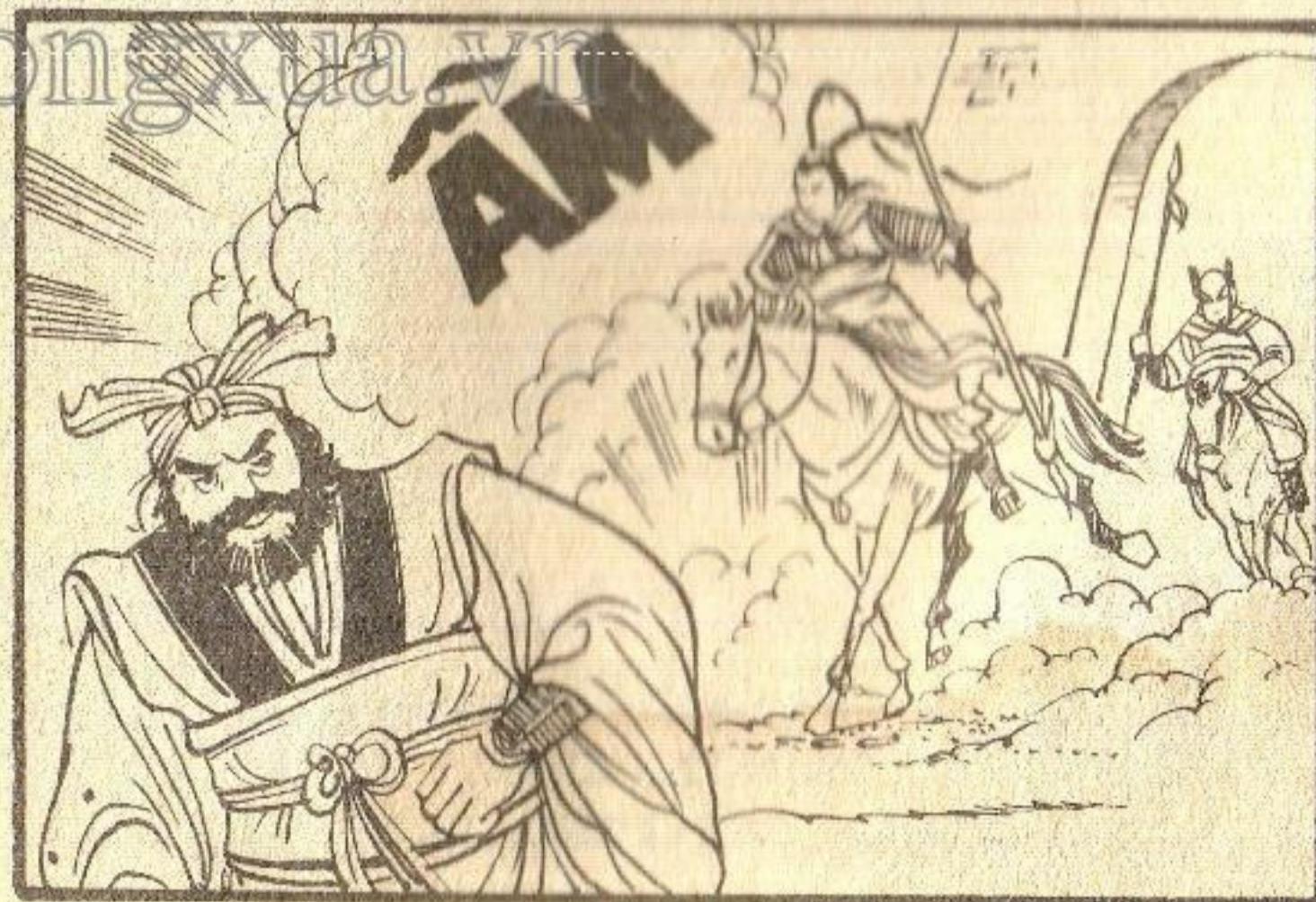
Rạng ngày sau, Hoàng Thiên Hóa xin ra trận nghe ngóng tin tức của cha. Bên kia, Tô Hộ cũng sai Trịnh Luân ra nghinh chiến.

Thấy Trịnh Luân, Thiên Hóa giục kỳ lân đánh tới, Trịnh Luân nhắm đánh không lại cũng làm phép như trước, bắt Hoàng Thiên Hóa..

Thỏ Thành Tôn nói: "Xin cho đệ tử ra trận lập công một phen". Thiền Ngọc lai thưa: "Xin cho cha con tôi theo lược trận". Tử Nha mừng rỡ chấp thuận.

Trịnh Luân đứng ngoài nghe một tiếng pháo nổ lớn, rồi một nữ tướng có 2 lông trĩ trên đầu dắt quân ra khỏi thành.